

PORTA FIDEI

Jezus,
ik vertrouw
op U

Ad maiorem Dei
gloriam p. 8

Vrijwilliger
in de kijker p. 13

Overzicht
van de
programma's

p. 14-15

Nieuwe
'Paulus' film:
p. 20

EDITORIAAL

Colofon

Verantwoordelijke uitgever:

Pr. Karlo Tyberghien
Sint Reneldisplein 23
3001 Leuven

Werkten mee aan dit nummer:

Pr. Karlo Tyberghien, Daniël Steeno, Don Bosco Darsi, J. Hermans, Christine & Marc van Hoorick, Kevin Colle, Marianne Hubin, Nele Uytterhoeven, Joris Abts

Foto's:

Redactie

Realisatie en vormgeving:

Radio Maria

Druk en verzending:

Halewijn, Halewijnlaan 92
2050 Antwerpen

Wenst u ook dit tijdschrift te ontvangen?

Bel ons: 016/41 47 47

Beste vrienden,

Van harte wensen alle medewerkers van Radio Maria jullie een zalig Pasen. De Heer is verrezen. Laten we daardoor een hernieuwde vreugde vinden in het diepste van ons hart. Ook al gaat het leven gewoon door, met alle menselijke vreugden, maar ook moeilijkheden, toch brengt de Paastijd ons een hemelse of zelfs goddelijke vreugde. We verheugen ons voor de verrezen Heer en zijn belofte dat ook wij deel zullen hebben aan het eeuwige leven. Met veel hoop en vertrouwen kunnen we ons – geleid door de heilige Geest – toelagen op een toekomst met God. Vandaar dat we sinds de Paasnacht het

Hebreeuwse werkwoord veelvuldig uitspreken: “Alleluja!” Hetgeen betekent: “Looft de Heer met luide stem!”

Het mooie woord Alleluja komt welgeteld 33 maal voor in het boek der Psalmen. Voornamelijk op het einde, alsof we op de enorme liefde van de Heer in het scheppingswerk slechts één antwoord kunnen geven: God loven met luide stem! “De hemel ontvouwt de glorie van God; het uitspannel zegt: Ik kom uit zijn handen.” De hemel en de aarde verenigen zich dus in een lofzang. En net dat is het doel van de schepping. Ook al is deze verdeeld geraakt door de zondeval, de schepping zal terug de eenheid worden zoals God het had voorzien vanaf het begin. Dit is hetzelfde als aankondigen dat hetgeen we vragen in het Onze Vader volbracht wordt: “Uw wil geschiedde op aarde zoals in de hemel”.

Het valt op dat het Alleluja dat ieder van ons moet zingen ge-

paard gaat met vele instrumenten. Koning David, als traditionele auteur van de Psalmen is namelijk ook de maker van vele instrumenten: "4000 (levieten) moesten de Heer loven op de muziekinstrumenten die David daarvoor had laten maken". (1 Kronieken 23, 5). De ramshoorn is het eerste instrument. Dit is het instrument dat elk groot Joods feest aankondigt, en ook elk nieuw liturgisch jaar. Het doet ons ook denken aan de ram die met zijn hoorns vastzat in het gewas en die Abraham zal offeren in de plaats van zijn zoon. (Gen 22, 13). Uiteindelijk is de ramshoorn ook vergelijkbaar met de bekende trompet van het Laatste Oordeel op het einde der tijden.

Nog een ander instrument is de moeite waard om te vermelden: de citer. Saul, uit het eerste boek Samuel, werd vaak gekweld door een kwade geest. "En telkens als de demon Saul lastig viel, nam David de citer en speelde hij erop: dan kalmeerde Saul en voelde hij zich beter en de boze geest week van hem" (1 Sam. 16, 23).

Zelfs in de moeilijke situaties kan men dus God blijven loven en het Alleluja laten weerklinken. En dit geldt voor

Alleluja

**Loof God in zijn heiligdom,
Loof Hem in zijn machtig uitpansel.
Loof Hem om zijn kracht, zijn daden;
Loof Hem om zijn mateloze grootheid.
Loof Hem met een stoot op een ramshoorn,
Loof Hem met harp en lier,
Loof Hem met beltrom en rondedans,
Loof Hem met citer en fluit,
Loof hem met strijkende cimbels,
Loof Hem met slaande cymbalen;
Ja, iedereen die adem heeft, loof de Heer.**

Alleluja.

Ps. 150

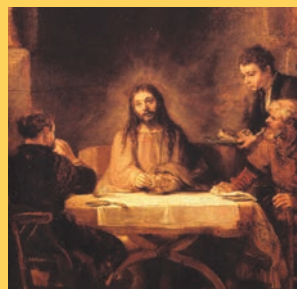
iedereen die adem heeft, alle levenden. Onze adem wordt daarvoor een gezang en een gebed te midden van het hele universum. In de Vastentijd hebben we iedereen uitgenodigd om terug te keren naar God, om ons te bekeren. Laten we ons in deze Paastijd meer toeleggen op de dankzegging en het vertrouwen op God. Hij blijft ons begeleiden. Ook Radio Maria wordt door Hem begeleid. Dit hebben we zeer speciaal gezien tijdens de Vastenactie, waarvoor wij een enorme dank verschuldigd zijn aan iedereen die ons heeft gesteund. We hopen te kunnen rekenen op dezelfde gulheid in de komende weken, tijdens onze Mariathon van woensdag 2 tot en met vrijdag 4 mei. Moge de Heer jullie allen inspireren om ons te blijven helpen opdat we aan een grote menigte de vreugde van de Verrijzenis kunnen blijven verspreiden.

Met Gods Zegen +

Pr. Karlo Tyberghien

Pr. Karlo Tyberghien
Programmadirecteur Radio Maria

CATECHISMUS

God kennen?

Het Christendom is een openbaringsgodsdienst. Wij geloven dat God zich zelf heeft geopenbaard door de H. Schrift, door Jezus Christus én door de traditie. Samen met **E.H. Van der Linden** ontdekken we wat dit inhoudt en hoe God zich aan ons openbaart.

Bijbelse vrouwen

Pater Gabriël, O. Praem. van de abdij van Tongerlo neemt ons mee op een tocht door de Bijbel en staat stil bij de vele vrouwen die in de Heilige Schrift een rol hebben gespeeld, van de oude Eva tot de nieuwe, de Heilige Maagd Maria!

Catechismus is er iedere ochtend om 7u30 met herhaling om 21u40
Herbeluisteren kan ook via de website:
www.radiomaria.be
→ Luister & Download

Liturgie van het Woord: I. Dialoog tussen God en zijn volk

Tijdens de wekelijkse algemene audiënties op woensdag richt Paus Franciscus de blik op het 'hart van de Kerk', namelijk de Eucharistie. In de komende maanden willen we deze catecheses integraal met u delen.

“Door middel van deze catecheses ... zou ik samen met jullie de schoonheid willen herontdekken die in de viering van de Eucharistie verborgen is en die, eenmaal onthuld, de volle zin geeft aan het leven van elkeen”

Paus Franciscus

Dierbare broeders en zusters, goedendag!

Vandaag zetten we de catechese over de heilige Mis verder. Na de openingsritussen staan we nu stil bij de Liturgie van het Woord. Dat is een wezenlijk element omdat we samenkomen precies om te luisteren naar wat God gedaan heeft en nog wil doen voor ons. Het is een 'directe' ervaring en niet 'van horen zeggen'. Immers “Wanneer in de Kerk de Heilige Schrift gelezen wordt, spreekt God zelf tot zijn volk en verkondigt Christus, die aanwezig is in zijn Woord, het Evangelie”.

Hoe vaak gebeurt het niet dat tijdens de lezing van het Woord van God commentaar geleverd wordt in de zin van “Kijk die daar, zie die... zie de hoed die ze op heeft, belachelijk...”. En nog andere commentaren. Is dit niet waar? Moet men commentaar leveren terwijl het Woord van God gelezen wordt? Neen, want terwijl je kletst met je burens, luister je niet naar het Woord van God. Wanneer men het Woord van God in de Schrift leest – de eerste en tweede lezing, de antwoord-

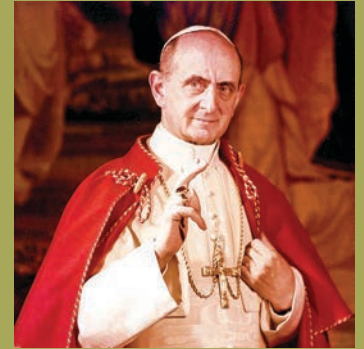
psalm en het Evangelie – moeten we luisteren, ons hart openen, want het is God zelf die spreekt. Niet denken aan andere zaken en niet spreken over andere dingen. Begrepen?... Ik wil nu uitleggen wat er in de Liturgie van het Woord gebeurt.

De Schrift houdt op een geschrift te zijn en wordt een levend woord, door God gesproken. Het is God die door bemiddeling van de lezer, ons toespreekt en aanspreekt, ons die met geloof toehoren. De Geest “die gesproken heeft door de profeten” (Credo) en de gewijde schrijvers heeft geïnspireerd, werkt zo dat “het Woord van God in de harten bewerkt wat het oor beluistert”.

Maar, om het Woord van God te horen moet men ook het hart openen om het in het hart te ontvangen. God spreekt en wij luisteren, om te doen wat we gehoord hebben. Daarom is luisteren zo belangrijk. Allicht begrijpen we niet zo goed waarom er die moeilijke lezingen zijn. Hoe dan ook, het is God die spreekt. Men moet stil zijn en het Woord van God beluisteren. Vergeet dit nooit. Wanneer in de

Paus Paulus VI heilige beschermer van het ongeboren leven

Paulus VI wordt in oktober van dit jaar aan het eind van de synode over de jongeren heilig verklaard.

Paulus VI, die van 1963 tot 1978 paus was, werd in 1897 als Giovanni Battista Montini geboren in het Italiaanse Brescia. Hij wordt herinnerd als de paus die het Tweede Vaticaans Concilie tot een goed einde bracht.

Het mirakel dat werd erkend voor het heiligverklaringsproces is de genezing van een ongeboren baby in de vijfde maand van de zwangerschap.

De moeder, afkomstig van Verona in Italië, leed aan een ziekte waardoor zowel haar eigen leven als het leven van het kindje in gevaar was. Er werd haar geadviseerd een abortus te ondergaan. Enkele dagen na de zaligverklaring van Paus Paulus VI bad ze tot hem bij het schrijn van Onze-Lieve-Vrouw van Genade. Het kindje is in goede gezondheid geboren.

Ook het eerste erkende wonder betrof een ongeboren kind dat ernstig gevaar liep door hersenbeschadiging. Ook in dat geval werd abortus geadviseerd en vertrouwde de moeder haar zwangerschap toe aan Paulus VI. Het kind kwam eveneens gezond ter wereld.

Mis de lezingen beginnen, beluisteren we het Woord van God.

We hebben er nood aan het te beluisteren! Het is een kwestie van leven zoals de ingrijpende woorden zeggen: “Niet van brood alleen leeft de mens, maar van alles wat uit de mond van God voortkomt” (Mt. 4, 4). Het leven dat het Woord van God ons schenkt. In die zin spreken we van de Liturgie van het Woord als van de “tafel” die de Heer aanricht om ons geestelijk leven te voeden. Het is een overvloedige tafel, die in ruime mate put uit de schatten van de Bijbel, zowel van het Oude als van het Nieuwe Testament. Daarin verkondigt de Kerk het unieke en identieke mysterie van Christus.

We denken hierbij aan de rijkdom van de Bijbelse lezingen op zondag die ons, gedurende drie jaren, in het licht van de Synoptische Evangelies begeleiden doorheen het liturgisch jaar. Een grote rijkdom. Ik wil hier ook graag het belang benadrukken van de Tussenzang. Hij heeft tot doel de bezinning te bevorderen op wat men in de voorafgaande lezing beluisterd heeft. Het is goed de Tussenzang te waarderen door – minstens het refrain – te zingen.

De voordracht van de lezingen, samen met de gezangen ontleend aan de heilige Schrift is, door de weg van allen en van ieder te begeleiden, uitdrukking en bevordering van de kerkelijke verbondenheid. Zo verstaat men het verbod van een willekeurige keuze van teksten, of de weglating ervan of de vervanging door niet-bijbelse teksten. Ik heb vernomen dat men soms, wanneer er een speciaal bericht is, de krant voorleest. Neen! Het Woord van God is het Woord van God! Later kan men de krant lezen. Maar hier leest men het Woord van God. Het is de Heer die tot ons spreekt. Dat Woord vervangen door andere zaken verarmt en bedreigt de dialoog tussen God en zijn biddend volk. Integendeel. Men moet gebruik

maken van de waardigheid van de ambo, en van het Lectionarium. Men moet beschikken over goede lectoren en voorzangers. Men moet uitkijken naar goede lectoren die kunnen lezen en niet mompelen zodat men niets verstaat. Zo is het. Goede lectoren. Zij moeten zich voorbereiden vóór de Mis en oefenen om goed te lezen. Dat schept een ontvankelijke stilte.

We weten dat het Woord van God een onmisbaar hulpmiddel is om niet te verdwalen, zoals de psalmist voor het aanschijn van de Heer belijdt: “Uw woord is een lamp voor mijn voeten, uw woord is een licht op mijn weg” (Ps. 119, 105). Hoe zouden we onze aardse pelgrimstocht, met zijn lasten en beproevingen, aankunnen, als we niet op geregelde tijdstippen gevoed en verlicht worden door het Woord van God dat in de liturgie weerklinkt? Natuurlijk volstaat het niet met de oren te horen, zonder in het hart het zaad van het Goddelijk Woord te onthalen om het zo vrucht te laten dragen. We herinneren ons de parabel van de zaaier en van het verschillend resultaat afhankelijk van het soort ondergrond.

De werking van de Geest die het antwoord effectief maakt, heeft nood aan harten die zich laten bewerken en cultiveren, zodanig dat wat men in de Mis hoort in het dagelijks leven overgaat, volgens de vermaning van de apostel Jacobus: “Luister niet alleen naar het woord, maar handel er ook naar; anders bedriegt u uzelf” (Jak. 1, 22). Het Woord van God gaat in ons zijn weg. We beluisteren het met de oren en zo gaat het naar het hart; het blijft niet in de oren, het moet het hart bereiken; en van het hart gaat het naar de handen, naar de goede werken. Dat is de weg van het Woord van God: van de oren naar het hart en naar de handen. Laten we dit leren.

Dankjewel!

Liturgie van het Woord:

II. EVANGELIE EN HOMILIE

Dierbare broeders en zusters, goedendag!

We gaan verder met de catechese over de Heilige Mis. We waren bij de Lezingen aanbeland.

De dialoog van God en zijn volk, die zich in de Mis ontplooit in de Liturgie van het Woord, bereikt zijn hoogtepunt in de verkondiging van het Evangelie. Dit wordt voorafgegaan door de zang van het Alleluja – of, in de Veertigdagentijd, een andere tussenzang – “waarmee de samengekomen gelovigen de Heer die in het Evangelie tot hen zal spreken, ontvangen”

Zoals de geheimen van Christus de hele Bijbelse openbaring belichten, zo is het Evangelie in de Dienst van het Woord het licht dat de Bijbelteksten helpt verstaan die eraan voorafgaan, zowel die van het Oude als die van het Nieuwe Testament. Want “Christus is het centrum en de volheid van heel de Schrift en van heel de dienst van het Woord”. Altijd is Jezus Christus het centrum. Altijd.

Om die reden onderscheidt de liturgie het Evangelie van de andere lezingen en besteedt er bijzondere eer en verering aan.

De lezing ervan is voorbehouden aan de gewijde bedienaar, die de lezing afsluit met het kussen van het boek; bij de lezing staat men recht en bekruipt voorhoofd, lippen en borst; kaarsen en wierook vereren Christus die door de lezing van het Evangelie zijn werkdadig woord laat weerklinken. Door deze tekenen herkent de gemeenschap de aanwezigheid van Christus die tot haar “het goede nieuws” richt dat bekeert en verandert. Wat gebeurt is een rechtstreekse aanspraak; Dat blijkt uit de acclamaties bij de lezing: “Glorie zij U, Heer” en “Lof zij U, Christus”.

We staan recht om naar het Evangelie te luisteren want het is Christus die spreekt. We zijn aandachtig want het is een rechtstreeks gesprek. Het is de Heer die tot ons spreekt.

Met andere woorden, in de Mis lezen we het Evangelie niet om te weten hoe de dingen gebeurd zijn, maar we luisteren naar het Evangelie om bewust te worden van wat Jezus ooit gezegd en gedaan heeft. Het gaat om een levend woord.

Het Woord dat Jezus in het Evangelie spreekt is levend en raakt mijn hart. Daarom is het zo belangrijk het Evangelie te beluisteren met open hart, omdat het een levend Woord is. De heilige Augustinus schrijft: “Het Evangelie is de mond van Christus. Hij heerst in de hemel en houdt niet op te spreken op aarde “

Als het waar is dat in de liturgie “Christus nog steeds zijn blijde boodschap verkondigt”, volgt daaruit dat wij, wanneer we de Mis bijwonen, Hem een antwoord moeten geven. We beluisteren het Evangelie en moeten met ons leven een antwoord geven. Om zijn boodschap te laten doordringen gebruikt Christus ook het woord van de predikant die, na het Evangelie, de homilie houdt. Zoals het Tweede Vaticaans Concilie sterk aanbeveelt, is de homilie een deel van de liturgie en geen gelegenheidstoespraak - ook geen catechese zoals ik nu geef - ook geen conferentie of een les. De homilie is iets anders. Wat is de homilie? Het is “het meest verheven moment van de dialoog tussen God en zijn volk” zodat die realiteit wordt in het leven. De ware uitleg van het Evangelie dat is ons heilig leven!! Het Woord van de Heer voltooit zijn weg door in ons vlees te worden, door zich te vertalen in werken, zoals dat gebeurd is bij Maria en bij de heiligen. Herinnert jullie wat ik vorige keer heb gezegd: het Woord van de Heer komt binnen langs de oren, bereikt het hart en beweegt de handen tot goede werken. De homilie volgt het Woord van de Heer en legt dezelfde weg af om ons te helpen dat het Woord van de Heer de handen beweegt via het hart.

Het thema van de homilie heb ik reeds behandeld in de Exhortatie Evangelii Gaudium waar ik eraan herinnerd heb dat de liturgische context “vereist dat door de predicatie, de gemeenschap en ook de predikant op weg worden gezet naar een communio met Christus in de eucharistie die het leven omvormt.”

Wie de homilie houdt, moet zijn dienstwerk goed vervullen. Wie preekt, priester diaken of bisschop, bewijst aan allen die de Mis bijwonen een echte dienst. Maar ook zij die toehoren, moeten hun deel doen. Vooreerst door de nodige aandacht te schenken, dat wil zeggen: de gepaste innerlij-

ke houding aan te nemen, zonder subjectieve vooroordelen, wetende dat elke predikant goede kanten heeft en grenzen. Soms is er door de lengte van de homilie of door de wanorde ervan of haar onbegrijpelijke taal reden om zich te vervelen. Andere keren echter is een vooroordeel de hinderpaal. Wie preekt moet goed beseffen dat hij geen eigen zaak staat te doen. Prediken betekent stem geven aan Jezus, men preekt het Woord van Jezus. Een homilie moet goed voorbereid zijn en kort, kort! Eens vertelde mij een priester dat zijn vader, toen hij bij zijn ouders op bezoek was, hem zei: "Weet je, ik ben blij. Samen met mijn vrienden hebben we een kerk gevonden waar ze geen homilie houden!" Vaak zien we het gebeuren dat men tijdens de homilie indommelt, anderen beginnen te kletsen of gaan buiten om te roken... Laat daarom de homilie kort zijn maar goed voorbereid. Beste priesters, diakens, bisschoppen, hoe bereidt men de homilie voor? Hoe voorbereiden? Door te bidden, door het Woord van God te bestuderen en door een heldere en korte samenvatting te maken. Niet langer dan 10 minuten, alstublieft. Tot besluit kunnen we zeggen dat in de dienst van het Woord, bij middel van het Evangelie en de homilie, God met zijn volk dialogeert. Het volk luistert naar Hem met aandacht en eerbied. Tegelijkertijd weet men Hem aanwezig en werkzaam. Dus, wanneer we luisteren naar "het goede nieuws" zullen we erdoor bekeerd en veranderd worden zodanig dat we in staat zijn onszelf en de wereld te veranderen. Waarom? Omdat de Blijde Boodschap, het Woord van God, binnenkomt door de oren, naar het hart gaat en de handen bereikt die goede werken doen.

MARIATHON 2-3-4 mei 2018

Tijdens de Mariathon van 2, 3 en 4 mei vragen we heel speciaal uw steun voor de opstart van een **nieuw Radio Maria-station in India**. De Indiase priester, Don Bosco Darsi, die momenteel werkzaam is in de Sint-Kwintensparochie te Leuven, leerde Radio Maria kennen op de viering van het vijfjarig bestaan van onze radio. Hij ontmoette er kardinaal Jozef De Kesel en de algemeen secretaris van de wereldfamilie Vittorio

Viccardi. Hij was zeer enthousiast over de radio en vertelde ervan aan zijn bisschop Mgr. Joseph Raja Rao Thelangathi. Kort daarop kwam er een officiële vraag van de bisschop om in zijn bisdom Vijayawada, in de Indiase staat Andhra Pradesh, een nieuwe Radio Maria op te richten. In het bisdom wonen bijna 258 000 katholieken op een bevolking van 4,5 miljoen inwoners. **Onze Radio zal proberen de 72.000 € die nodig is voor de opstart van de nieuwe radio bij elkaar te zoeken.** Ze hopen in de maand augustus of september uit te zenden op de FM frequentie.

Uw bijdrage aan de Mariathon is welkom op het rekeningnummer van Radio Maria: **BE49 7333 7333 7771**

Tijdens de uitzendingen zal u uitgebreid geïnformeerd worden over de wereldfamilie van Radio Maria en heel speciaal ook over dit nieuwe project dat gegroeid is vanuit onze Radio. **Van harte dank om dit project te ondersteunen en op te nemen in uw gebed.**

Tot meerdere eer van God

Heiligen hebben heel vaak in hun leven blijk gegeven van een bijzondere relatie met het Allerheiligste en met de viering van de Eucharistie. De verhalen uit de rijke schat van het leven van de heiligen helpen ons om de eucharistie beter te begrijpen en om met meer geloof en grotere eerbied deel te nemen aan de viering van het hoogtepunt van heel het kerkelijk leven.

J. Hermans

Leven van de heilige Ignatius van Loyola

Een groepje pelgrims, biddend te voet op weg naar Rome. Onder hen een paar pasgewijde priesters, die hun eerste mis nog moesten lezen. Een van hen wilde ermee wachten, want meer dan op weg naar Rome maakten zij zich klaar voor een zeevaart naar het H. Land. En daar, in het land van Jezus, wilde hun pasgewijde leider Ignatius zijn eerste H. Mis opdragen. Nu op weg naar Rome, twaalf gezellen, om aan de paus de vereiste toestemming te vragen voor de pelgrimstocht naar het Heilig Land. Ze trokken in groepjes van drie, steeds een priester met twee andere gezellen. Ze hadden gewerkt in hospitalen, in de hoop dat er een schip met bedevaarders zou uitvaren. Maar het oorlogsgevaar, de strijd tussen de Turkse, keizerlijke en ook de Venetiaanse vloot had hen duidelijk gemaakt dat er dit jaar niet

meer te denken viel aan een zeereis naar het Heilig Land. Dan maar een jaar wachten.

De meesten van de pelgrims kenden elkaar al langer. Ze hadden zich bij Ignatius aangesloten in Parijs. Daar hadden ze drie jaar geleden op Montmartre, op 15 augustus 1534, de geloften afgelegd om arm en onhuwbaar te leven, om als pelgrims naar het Heilig Land te trekken en als dat niet mogelijk zou blijken in deze woelige tijden, zich ter beschikking te stellen van de paus. Begin 1537 waren ze in Venetië aangekomen. Maar omdat de zee gesloten bleef door de oorlog met de Turken, besloten ze zich over Italië te verspreiden en een jaar later opnieuw samen te komen. Misschien zouden ze dan wel naar het Heilig Land kunnen gaan. En zo begaven de pelgrims zich op weg. Ignatius, Faber en Laynez naar Rome. In armoedige omstandigheden leerden ze de armoede beminnen. Konden ze nu de stal van Bethlehem niet bezoeken, ze zochten zelf beestenstallen op om te

overnachten. En onderweg getuigden ze van Gods heerlijkheid. Een van de pelgrims gaf een beeld van de manier van reizen: “Zij maakten op deze reis een eerste begin met de armoede. Want zij hielden zich alleen in leven door van deur tot deur te bedelen; slapen deden zij in verpleeghuizen, soms ook in hutten, ja zelfs in beestenstallen, terwijl zij doodmoe waren en hun kleren, schoenen en kousen doorweekt. Toch werd er niemand ziek (waarover ik me verbaas). In de huizen waar ze verbleven gaven ze onderricht aan de bedelaars in de christelijke leer en ook leerden ze hun gebeden, die niemand kende. Zij letten zozeer op de armoede, dat zij geen kruimel weggooiden; steeds in de mening dat wat voorhanden was, voldoende moest zijn, bewaarden zij ook niets voor later. Degenen die ze toevallig tegenkwamen gaven ze onderricht in de zaken van God op een bescheiden en aangename manier. Met deze zaken en met het citeren van litanieën en het zingen van psalmen brachten zij een groot deel van de reis door”.

Op deze reis naar Rome, waar de plaatsvervanger van Christus woonde, op reis naar Rome omdat ze nog niet naar het land van Jezus zelf konden gaan, zag Ignatius hoe de Vader van de Zoon in wiens dienst hij zich wilde stellen, hem tegemoetkwam en hem bemoeidigde: “Ik zal je in Rome genadig zijn.” En terwijl God de Vader zich tot zijn Zoon wendde: “Ik wil dat Jij hem in dienst aanneemt.” En Jezus nam Ignatius aan: “Ik wil dat je ons dient.” Ignatius voelde zich bij de lijdende Christus geplaatst. “Ik weet niet, wat met ons zal gebeuren, misschien worden wij in Rome gekruisigd.” En op deze tocht naar Rome liet de groep zich voor het eerst naar Jezus noemen:

Gemeenschap van Jezus. Het gezelschap van Ignatius werd de Gemeenschap van Jezus.

Wie was toch die Ignatius, die zo’n groep pelgrims rond zich, beter: rond Jezus, had verzameld? De jongste zoon van de kasteelheer van Loyola. Vroeger een vechter belust op strijd. In 1517 tegen Karel de Vijfde, in 1520 v66r Karel de Vijfde. En nu was hij soldaat van Christus, alleen voor Christus. Het keerpunt: Pinkstermaandag 1521 toen een kogel bij de stad Pamplona zijn rechterbeen brak. Een half jaar had hij te bed gelegen, wachtend op herstel. De tijd dodend met wat lectuur. Bij gebrek aan andere boeken lezend in het leven van Jezus en Levens van heiligen. En zijn oude dadendrang zette hem er nu toe aan, het voorbeeld van grote heiligen te volgen. Grotere daden te verrichten dan voorheen. Ja, voortaan wilde hij in wereldlijke en in geestelijke zaken het grotere zoeken.

Op zijn ziekbed bemerkte hij dat wanneer hij zich op wereldse prestaties richtte, dit hem wel een opwelling van vreugde en genot bezorgde, maar die was slechts kortstondig. Daarna voelde hij zich dor en onvoldaan. Overwoog hij echter hoe hij opging naar Jeruzalem, hoe hij zich zou overgeven aan Christus, hoe hij ook het lijden zou aanvaarden, dan was hij niet enkel tijdens die vrome overpeinzing getroost, maar bleef hij ook daarna vredig en blijmoedig. Zo leerde hij onderscheid te maken in zijn ervaringen: onderscheid in de geesten die hem bewogen en die troosteloosheid of vrede en vreugde achterlieten. Aan de vruchten kent men de boom; aan de uitwerkingen van de geesten weet men of het een goede of slechte geest was, die hem bewoog. Ignatius besloot voortaan in zijn leven de goede geest

AD MAIOREM DEI GLORIAM

TOT MEERDERE EER VAN GOD

De mens is geschapen om God onze Heer te loven, eerbied te bewijzen en te dienen, en daardoor het heil van zijn ziel te bewerken. Het overige op het aanschijn van de aarde is geschapen voor de mens, om hem het doel te helpen nastreven waarvoor hij geschapen is. Hieruit volgt dat de mens er gebruik van moet maken voor zover het hem naar het doel helpt, en zich ervan moet ontdoen voor zover het hem daarbij hindert.

Daarvoor is het nodig ons voor al het geschapene onverschillig te maken, in al wat aan de vrijheid van onze wil toegestaan en niet verboden is. Zozeer dat wij van onze kant gezondheid niet méér willen dan ziekte, rijkdom niet méér dan armoede, eer niet méér dan oneer, een lang leven niet méér dan een kort, en zo in al het overige, en alleen verlangen en kiezen wat ons meer brengt naar het doel waarvoor wij geschapen zijn.

Heilige Ignatius van Loyola,

Geestelijke oefeningen nr. 23

te volgen. Dat was de geest die hem meer met God vervulde en hem dichterbij Christus bracht. En hij besloot voortaan te doen wat hem dichterbij God bracht, wat tot grotere glorie van God strekte. Datgene wat “Ad maiorem Dei gloriam”, “Tot meerdere glorie van God” was, dat was juist datgene wat in hem zoveel vrede achterliet. Deze geestelijke oefeningen, die hem in Staat stelden een concrete norm in zijn leven te vinden, hield hij niet voor zichzelf. Met zijn geestelijke oefeningen om te onderscheiden wat Gods wil is, nl. datgene wat vrede en troost achterlaat en wat dichterbij Christus brengt, trok Ignatius navolgers aan. Vooral toen hij als student in Parijs andere studenten wegwijs maakte in de ontdekking van het geestelijk leven. En dat was waarom nu menige studiegenoot van hem in Italië was, om de pelgrimstocht naar het land van Jezus te ondernemen, zoals Petrus Faber, Diego Laynez, Simon Rodrigues en Francis Xaverius.

Toen Ignatius in Rome aankwam, begon hij direct met het geven van deze geestelijke oefeningen. Velen deden retraite bij hem. En hij hielp hen Gods wil en de vrede van Christus te ontdekken en te dienen in hun eigen leven. Intussen woedde de oorlog verder en alles wees erop - het was intussen 1538 geworden - dat ook dit jaar de pelgrimstocht naar het land van Jezus niet zou kunnen doorgaan. En Ignatius wachtte nog steeds op de dag, dat hij zijn eerste mis zou kunnen vieren in het Heilig Land. Hij besloot alle gezellen naar Rome te roepen.

Het hele gezelschap bood zich daarop aan bij de paus. Zij spraken met hem over hun Palestina-plan. Maar paus Paulus III wees hen op het plan van God: “Wat willen jullie toch zo naar Jeruzalem gaan? Het ware en echte Jeruzalem is Italië, als je vruchtbaar wilt zijn in Gods kerk.” Dat zet-

te de gezellen aan het denken. Ze herinnerden zich wat ze in Montmartre hadden afgesproken: naar het Heilig Land, en als dat onmogelijk zou blijken, zich geheel ter beschikking stellen van de paus. Zo stelden de pelgrims die Jezus in het Heilig Land wilden zoeken, zich in dienst van de plaatsvervanger van Christus in Rome. Bereid om te doen wat de paus vroeg, ook al zou hij hen naar Indië sturen ...

Kerstmis 1538 droeg Ignatius zijn eerste heilige mis op. In Rome, zijn nieuw Palestina. In de kerk van Maria Maggiore, het Romeinse Bethlehem. Bij de kribbe met os en ezel, nadat ze op weg naar Rome al zo vaak in dierenstallen hadden overnacht.

25 december 1538. Ignatius, die heel zijn leven wilde stellen in het teken van de grotere eer van God, “Ad maiorem Dei gloriam”, heft het “Gloria” aan. Eer aan God in de hoge. Voor het eerst spreekt hij aan het altaar de woorden uit, die de engelen zongen bij de stal van Bethlehem. Hij wilde van God zijn, helemaal. Altijd bedacht op datgene wat hem dichterbij Jezus zou brengen. Altijd uit op de grotere eer en glorie van God. Alles was anders gegaan dan hij gedacht had. Maar hij voelde de vrede van de geboorte van Christus. Hier in het nieuwe Bethlehem. Zo was het goed. Dit was Gods werk. En tranen stroomden over zijn wangen. Hij zong het loflied op God en op Jezus Christus. Heel het leven Gods wil doen, God loven, prijzen en aanbidden. En Jezus Christus dienen. Doen wat strekt tot meerdere eer van God. En in die kerstmis vatte Ignatius heel zijn levensprogramma samen in de huldezang op God en Gods Zoon.

Wanneer in de eucharistieviering het “Gloria”, het “Eer aan God in den hoge” wordt gezegd of gezongen, brengt de gelovige gemeenschap hulde aan God en aan Gods Zoon Jezus Christus. Alles in ons leven moet gericht zijn op de meerdere eer en glorie van God. Zo leven wij dichterbij God, meer vanuit Christus. Wie dat doet, zal in zijn eigen leven ervaren, dat de boodschap van de engelen bij de stal van Bethlehem ook vrede brengt in zijn eigen hart. Het “Eer aan God in den hoge, en vrede op aarde aan de mensen die Hij liefheeft” is een jubelzang op de Vader en de Zoon, die aan het begin van de misviering vol vreugde begroet worden.

Zo is het “Gloria” een uitbreiding van het “Kyrie”. In het “Kyrie” werd Christus als bevrijder begroet en gehuldigd. Nu, in het “Gloria” wordt vol dankbaarheid, vreugde en vrede, het loflied van de engelen overgenomen en uitgebreid, omdat de kerk feest viert. Wie het “Gloria” zingt en bidt, is dankbaar voor Gods goedheid. Hij wil steeds bedacht zijn op wat dichterbij Christus brengt, want alleen dat is van belang in het leven.

J. Hermans, Heiligen rond het Altaar, een misverklaring in verhalen, Uitgeverij Tabor, Brugge, p. 36-39.

Feest van de Goddelijke Barmhartigheid

Op de zondag na Pasen wordt in de liturgie en vooral in de Eucharistie de Goddelijke Barmhartigheid gevierd. De evangelielezing uit Johannes verhaalt dat de Verrezen Heer, de avond van die dag aan de Apostelen verscheen en hun “zijn handen en zijn zijde toonde” (Joh.

20, 20), “dat wil zeggen de tekenen van zijn pijnlijk lijden, op een onuitwisbare wijze ingegrift in zijn lichaam, ook na de Verrijzenis. Deze glorievolle wonden, die Hij acht dagen later liet aanraken door de ongelovige Thomas, openbaren de barmhartigheid van God, die “de wereld zozeer heeft liefgehad dat Hij zijn Eniggeboren Zoon gegeven heeft” (Joh. 3, 16).”¹

In de jaren ‘30 van vorige eeuw verscheen Christus verschillende malen aan de Poolse zuster Maria Faustina Kowalska en vroeg haar de devotie van de Goddelijke Barmhartigheid te verspreiden. Toen de zuster in het jaar 2000 heilig werd verklaard door paus Johannes-Paulus II, bepaalde hij tevens dat de tweede paaszondag de naam “Zondag van de Goddelijke Barmhartigheid” zou krijgen.

“Op die dag staan de diepste diepten van Mijn tedere barmhartigheid open. Ik stort een hele oceaan van genaden uit over die zielen die tot de fontein van Mijn barmhartigheid naderen. De ziel die te biechten zal gaan en de heilige communie zal ontvangen, zal volledige vergeving van zonden en straf ontvangen. Op die dag staan alle sluizen van de hemel, waardoor de genade vloeit, open.”²

DRIE UUR ‘S MIDDAGS: HET UUR VAN DE BARMHARTIGHEID

“Smeek mijn barmhartigheid om drie uur af, vooral voor de zondaren. Verdiep jezelf al is het maar voor een kort ogenblik in mijn lijden, in het bijzonder in mijn verlatenheid op het ogenblik van de doodstrijd. Dit is het uur van grote barmhartigheid voor de hele wereld. Ik zal het je toestaan in mijn stervensverdriet binnen te treden. Op dit uur zal Ik niets weigeren aan een ziel die Mij op grond van mijn lijden een verzoek doet”³.

De Verlosser verlangt dat dit uur ons niet onverschillig laat. Op Radio Maria wordt er **iedere dag om 3 uur** het kroontje van de Goddelijke Barmhartigheid gebeden. Er wordt tijdens dit uur heel speciaal gebeden voor de intenties van de luisteraars.

U kan uw gebedsintenties inzenden

- via telefoon: 016/41.47.47
- SMS: 0470/21.06.96
- e-mail: intenties@radiomaria.be
- via de website: www.radiomaria.be

¹Johannes Paulus II, Toespraak voorafgaand aan het bidden van Regina Caeli op Beloken Pasen, zondag van de Goddelijke Barmhartigheid. Posthuum voorgelezen.

²Dagboek van de H. Faustina, nr. 699

³Dagboek van de H. Faustina, nr. 1320

Mijmeringen rond het Verrijzenisgebeuren

“Als Christus niet is opgestaan, dan is onze prediking zonder inhoud en ons geloof leeg!”

Zo lezen we bij Paulus in zijn eerste brief aan de Korintiërs. De apostel Paulus had dat goed gezien. Moest God immers Christus niet uit de dood hebben opgewekt, dan was het leven én de opdracht van Jezus op niets uitgelopen. En dan hadden wij als gelovige christenen geen voet om op te staan.

Arthur Janssens

Gelukkig zijn er altijd moedige mensen geweest, die over de echtheid van de Verrijzenis hebben durven **getuigen!**

De belijdenis van de allereerste leerlingen, dat Jezus werkelijk verrezen was – zij die Jezus kenden als hun broekzak – sprak dan ook boekdelen. De Farizeeërs echter deden net het tegenovergestelde! Ze waren er als de kippen bij om een bericht in de wereld te zenden: “Ze hebben hem uit het graf weggemoffeld en de Romeinse soldaten, die het graf dienden te bewaken, omgekocht! Alle andere geruchten zijn ‘fake News!’”

Nu weet ik ook wel, dat sommigen menen, dat de apostelen **bevooroordeeld** waren, dat ze doorheen een vooringenomen bril keken. Dat ze voor hun prestige niet anders konden, dan met een verrijzenis voor de dag te komen.

De evangelies van **alle vier** de evangelisten leren ons echter, dat de apostelen op die heikele

momenten rond de dood en de verrijzenis van Jezus niet zo **strijdvaardig** waren als men wel zou denken. In elk geval waren ze niet moedig genoeg om maar te durven opperen, dat Jezus opgestaan was uit de doden!

Ze hadden gewoon de moed niet om uit hun schelp te komen. Ze zaten liever vol angst te bibberen van schrik in de bovenzaal van het cenakel. Het kwam bij hen nog niet op om over de verrijzenis te prediken. Een immens schuldgevoel knaagde hun hart kapot! Wat had men toch met die ingoede mens gedaan? En zij? Zij hadden Hem grandioos in de steek gelaten! Ze lagen in de hoek, waar de slagen vielen! Knock-out gemept!!

De vrouwen waren de eersten, die het wel aandurfd! Zij het met een grote aarzeling. De grafverhalen leren ons, dat de ontdekking van het lege graf hen niet zo maar tot geloof bracht. De vrouwen, in het bijzonder Maria Magdalena weten er geen blijf mee! Wat lees ik immers bij Marcus: “Ze vluchten

Vrijwilliger in de kijker

Een katholieke stem bij u thuis!

Kan u zich even voorstellen?

Ik ben Daniël Steeno, 53 jaar, alleenstaande en ik woon in Haasrode. Ik werk bij Terumo, een Japans bedrijf gespecialiseerd in medisch materiaal. Daar ben ik productiemedewerker bij de afdeling IS (Interventional System); ik maak catheters. Ik ben ook muzikant, speel drums en geef daarin les bij jeugdmuziekatelier 'De Vlier' te Leuven, en speel ook in een bandje en treed daar regelmatig mee op.

Kunt u ons wat meer vertellen over de weg die Jezus met u gegaan is in uw leven?

Ik ben opgegroeid in een gelovig praktiserend gezin met 5 kinderen. Elke zondag ging ik mee naar de mis tot aan mijn 17. Toen ben ik afvallig geworden, spijtig genoeg. Na vele jaren echter werd ik zoekend naar iets meer en ben dan via New Age en Boeddhisme terug terecht gekomen bij de basis die ik meegekregen heb: het Katholiek geloof. Ik heb dan contact gezocht met een gebedsgroep waar ik echt de liefde van God ervaren heb. Jezus heeft mij als het ware naar daar geleid, wat een intense ervaring was! Via een belevingsreis naar Medjugorje heb ik dan echt een diepe bekering meegemaakt en is de liefde tot de heilige Maagd beginnen groeien.

Na enkele jaren ben ik naar de wereldjongerendagen beginnen gaan, eerst naar Parijs en dan naar Rome, in het jubeljaar 2000. In het jaar voordat ik naar Rome ging werd ik geconfronteerd met ernstig persoonlijk lijden maar daar te Rome heb ik een tweede bekeringservaring gehad. Er kwam een grote vrede en rust over mij door het bidden van het rozenhoedje na het betreden van de heilige deur in de basiliek Santa Maria Maggiore, een grote genade en genezing die Maria mij geschonken heeft.

Alles ging goed vele jaren lang. Ondertussen waren er veranderingen op mijn werk: ik moest beginnen werken in ploegen en dat was echt niet goed voor mij, ik sliep bijna niet meer en voelde me ellendig en stond op de rand van een burn-out. Echter door de hulp van goede dokters en medicatie kwam ik er weer bovenop.

Helpt u Radio Maria in haar missie het evangelie van Jezus Christus te verkondigen in heel ons land?

Aarzel niet ons te steunen.

Luister naar via de digitale radio via **telenet** kanaal 912 of online op www.radiomaria.be

06:15	Bidden onderweg
06:30	Lezingendienst
07:00	Angelus
07:02	Rozenkrans
07:30	Catechismus
08:30	Lauden
09:00	H. Mis
	op zondag om 10u voorafgegaan door 'De rots in de branding': 8u50
09:50	Bijbellezing

10:30

	Maandag	De Kerk leeft (Nele Uytterhoeven)
	Dinsdag	Op de agenda (Marianne Hubin)
	Woensdag	Radio Maria telefoneert (Nele Uytterhoeven)
	Donderdag	De rots in de branding (Jos Decock)
	Vrijdag	
	1e en 3e:	Religieuze poëzie (E.H. Dirk Van der Linden)
	2e en 4e:	De openbaring (Diane Kets)
	Zaterdag	Op de agenda*

11:30	Het Woord spreekt: lezing en bezinning van de H. Schrift
12:00	Angelus
12:05	Middaggebed
11:15	Rozenkrans
12:40	Het heiligenverhaal van de dag

13:00

	Maandag	
	1e en 3e:	Radio Maria op bezoek (Omer Laermans)
	2e en 4e:	Gebedsgroep Biddende Moeders
	Dinsdag	
	1e:	Biofides (Vincent Kemme)
	2e:	In gesprek met een priester (Patrick Vandenhove)
	3e:	Kerk in nood
	4e:	Op bedevaart met Maria (Jos Decock)
	Woensdag	
	1e en 3e:	Kathovisie (Marianne Hubin)
	2e en 4e:	De wereld van Radio Maria (Nele Uytterhoeven)
	Donderdag	Klassiekuur (Marc en Marie-Christine Van Hoorick)
	Vrijdag	Kruisweg gevolgd door "Nonkel Pater achterna"
	Zaterdag	Herhaling van woensdag
	Zondag	Herhaling van dinsdag 18u15

14:15

	Maandag	Muziek
	Dinsdag	
	1e en 3e:	Muziek
	2e en 4e:	Radio Vaticaan*
	Woensdag	Verhalen over Sint Jozef
	Donderdag	
	1e en 3e:	Het archief (Kevin Colle)
	2e en 4e:	Op weg met Hildegard (Dr. Louis Van Hecken)
	Vrijdag	Radio Vaticaan*
	Zaterdag	Herhaling van donderdag
	Zondag	Herhaling van woensdag 17u15

15:00
16:00
17:00

**Uur van de Goddelijke Barmhartigheid
Lezingen/Bidden onderweg
Vespers**

17:30

Maandag	Radio Vaticaan (Kevin Colle)
Dinsdag 1e en 3e: 2e en 4e:	Radio Vaticaan* De stem uit het Oosten (Pater Paulus Sati)
Woensdag	Muziek
Donderdag	Radio Vaticaan (Kevin Colle)
Vrijdag 1e en 3e: 2e en 4e:	Het archief (Kevin Colle) om 17u15 Op weg met Hildegard* om 17u15
Zaterdag	Radio Vaticaan*
Zondag	Radio Vaticaan*

18:00

Angelus

18:15

Maandag	Klassiekuur*
Dinsdag 1e en 3e: 2e en 4e:	Het inzicht (Marleen Caers) Missio werkt (Missio)
Woensdag	Nonkel Pater achterna (18u05) De Kerk leeft* (18u30)
Donderdag	Herhaling van maandag 13u
Vrijdag	Klassiekuur*
Zaterdag	Herhaling van dinsdag 13u
Zondag	Herhaling van donderdag 20u

19:30

Rozenkrans

20:00

Maandag	De rots in de branding*
Dinsdag	De Kerk leeft*
Woensdag	Gebed met Sant'Egidio
Donderdag 1e en 3e: 2e en 4e:	Religieuze Poëzie (E.H. Dirk Van der Linden) De openbaring (Diane Kets)
Vrijdag	Radio Maria telefoneert (Nele Uytterhoeven)*
Zaterdag	Herhaling van dinsdag 17u30
Zondag	Klassiekuur*

21:00

**Het heiligenverhaal van de dag,
gevolgd door 'Het Woord Spreekt' *
(zaterdag gevolgd door 'Nonkel pater achterna')**

21:30

Completen

21:40

Catechismus*

22:40

Heiligen getuigen

23:30

Rozenkrans

**Tussen middernacht en 6u15 's morgens hebben er herhalingen
van de verschillende programma's plaats.**

* Herhaling van eerder uitgezonden programma

Meer nog: door mijn moeilijkheden en kwetsbaarheid toe te vertrouwen aan de barmhartigheid van Jezus in de biecht ontving ik de genade van kracht en herstel en weer een genezing, een klein wonder! Alle lof en eer aan Christus! Nu voel ik mij meer en meer geborgen in zijn liefde en de heilige Maagd helpt mij daarbij.

Wat is uw relatie met de Heilige maagd?

Ze is 'mijn hemelse moeder'! Mijn bescherming en leidraad naar Jezus, door de liefde tot haar volgt er als het ware een diepe liefde tot Jezus. Zij heeft me op het juiste pad gebracht: de beleving van de sacramenten, de liefde tot Jezus, het bidden, het vasten (waar ik nog niet zo goed in ben) en het lezen in de Bijbel. En door het bidden van de rozenkrans verdiept zich mijn geloof en liefde, groeit de hoop wat weer een grote vrede en vreugde met zich meebrengt, een hemels geschenk.

Op welke manier bent u betrokken bij Radio Maria en hoe heeft u Radio Maria leren kennen?

Ik ben daar studiotchnicus en ben elke 14 dagen op zondag in de studio aanwezig om de verbinding te verzorgen voor de uitzending van de heilige mis. Eerst luisterde ik naar Radio Maria Nederland en ben zo dan terecht gekomen bij Radio Maria België. Op een dag belde een bevriende broeder mij met de melding dat Radio Maria een vrijwilliger zocht om de techniek te doen. Ik ben daar op ingegaan en heb mij dan voorgesteld, wat in wederzijdse dankbaarheid werd aanvaard.

Wat draagt Radio Maria bij aan uw leven?

De mooie muziek, het samen bidden met Radio Maria, zo voel ik me verbonden met de biddende kerk. Er zijn ook goede programma's waar ik graag naar luister.

Waarom denkt u dat Radio Maria belangrijk is voor ons land?

Zeer belangrijk, het katholiek geloof uitdragen in ons land is nodig want ik heb de indruk dat België missioneringsgebied aan het worden is. Door Radio Maria kan iedereen in contact komen met ons geloof. Radio is een goed medium. Radio Maria leert ons ook bidden, het gebed: een balsem voor ziel en lichaam.

LUISTERAARS AAN HET WOORD

Uit ganser harte wil ik jullie danken voor de vernieuwde uitgave van Porta Fidei! Het is zo klaar en duidelijk een geschenk van God voor zovele broeders en zusters. Woorden heb ik tekort om te zeggen hoe graag ik jullie zie omdat jullie ons dichter bij Jezus brengen. Dank voor Maria, St. Jozef en de heiligen die ik beter leer kennen en het doet zo'n deugd. Ik hoop en bid dat de vastenactie goed slaagt!

Vele lieve groeten,

Kathrien

Dag,

Ik wil jullie van harte danken. Tijdens mijn ziek-zijn heb ik enorm veel steun gehad aan de uitzendingen van Radio Maria. Zeker zal ik in de toekomst een trouwe en dankbare luisteraar blijven.

Dankbare groetjes,

Jean

Hallo Radio Maria, ik wil jullie van ganser harte bedanken voor de snelle levering van mijn radiotoestel. Ik ben er zeer gelukkig mee. Nu kan ik nog meer en intenser genieten van het geloof. Het is aangenaam om mee te kunnen bidden met Radio Maria.

Genegen groeten en in gebed verbonden.

Marc

Dagelijkse Eucharistieviering om 09:00 (zondag om 10:00)

Angelus

07:00
12:00
18:00
24:00

Getijdengebed

06:30 Lezingendienst
08:30 Laudan
12:05 Middaggebed
17:00 Vespers
21:30 Dagsluiting

Rozenkrans

07:00
12:15
19:30
23:30

Dagelijks 'Uur van de Goddelijke Barmhartigheid'
om 15:00 uur

naar buiten, van het graf weg, bevend van angst en buiten zichzelf. Ze zeiden niemand iets, want ze waren bang.“ (Marc. 16, 8)

Lucas schrijft : “Ze wisten niet wat ze ervan moesten denken.“ (Luc. 24, 4) Iedereen was er dan ook het hart van in, toen ze die eerste dag van de week, zeer vroeg nog in de ochtend, naar het graf van Jezus trokken. Ze konden Hem niet vergeten. Ze konden Hem niet uit hun hart en uit hun leven bannen. Integendeel, balsem hadden ze met veel zorg en liefde bereid, welriekende kruiden hadden ze uitgezocht.

Nu gingen ze Hem nog eens vertroetelen, die Jezus van hen. Hoeveel liefde en hoeveel genegenheid had Hij hen niet tijdens Zijn leven geschonken? Hoe groot moet dan ook hun ontgoocheling geweest zijn, hoe onthutst en perplex moeten ze daar, stokstijf, gestaan hebben, toen ze plots moesten ontdekken, dat de steen voor het graf was weggerold? Een onzeglijke leegte en een diepe angst spookten hen van uit het graf tegen! Het laatste sprankeltje hoop werd uit hun wezen weggeblazen!

Is dat echter zo vreemd ? Als wij zelf al eens in ons eigen hart kijken, moeten we dan ook niet vaststellen, hoe vaak wij er ontmoedigd en terneer geslagen kunnen bijlopen? Vooral, wanneer donker en duister ons omhullen en de leegte in ons hart ons pijnigt en zeer doet? Wanneer wij meer vragen hebben dan antwoorden? Wanneer onze samenleving de zinvragen van het leven zo helemaal anders interpreteert en uitlegt dan wij vanuit onze christelijke boodschap hebben meegekregen en geloven? Het is nu eenmaal in onze tijd niet zo

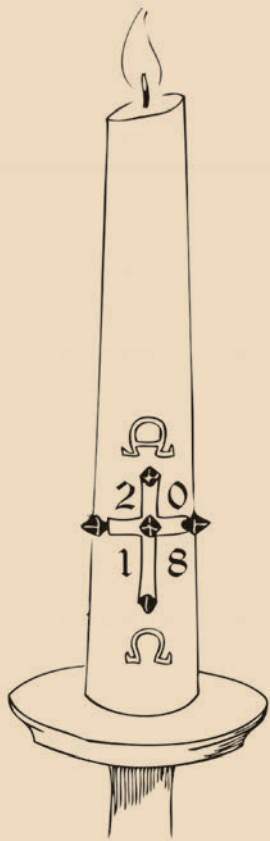
evident om zich als christengelovige te uiten. Ook nu nog vraagt dat heel wat moed en zelfvertrouwen !

Daarom kan het zo'n deugd doen als wij bijvoorbeeld de kans krijgen om tijdens een Paasnacht –samen met zovelen– het kleine vlammetje van ons geloof te mogen aansteken aan die aanstekelijke liefdesvlam van de pasgewijde Paaskaars. En tegelijkertijd er bewust van te mogen zijn, dat dat geloofsvlammetje ons werd aangereikt doorheen de handen van zoveel medegelovigen. Mensen, voor wie Pasen én de Verrijzenis heel wat betekenen in hun leven. En vervolgens het wonder te mogen ervaren hoe het Licht van ons geloven – hoe klein ook – de duisternis om ons heen verdrijft en vooral diep in ons hart. En hoe die dodelijke leegte, die ons hart zo kan leegzuigen, weer opgevuld wordt met hemelse vreugde en met Goddelijk leven. We dienen daar geen sportinspanning voor te leveren. Het geschiedt allemaal zomaar. Gratis en voor niets, ons met gulle hand geschonken door onze Verrezen Heer Jezus. Het enige wat God van ons verhoopt is, dat we zouden **openstaan** voor een Liefde, die ons opwekt uit dood en zonden. Terug in ons evangelie merken wij hoe de vrouwen het hoofd bogen, overmand als ze waren door verdriet en ongeloof. Maar juist op dat dieptemoment in hun leven, gebeurde het! Op het eigenste ogenblik, dat de vrouwen het niet meer zagen zitten, dat ze zo verschrikkelijk diep in de put zaten, geschiedde het! Plots weerklonk de stem van een van de twee woordvoerders, door God naar het graf gezonden, in **hun** oren. Vandaag zinderen diezelfde woorden na in

Schilderij van de Goddelijke Barmhartigheid

Op 22 februari 1931 verscheen Christus aan zuster Faustina als de ‘Koning van Goddelijke Genade’, gekleed in een wit gewaad. Zijn rechterhand was in een teken van zegen opgeheven en de andere wees op de borst. Vanonder het kledingstuk gingen twee stralen uit, de één rood en de ander wit. “De twee stralen duiden bloed en water aan. De doorzichtige straal duidt het water aan dat de zielen rechtvaardig maakt. De rode straal duidt het bloed aan dat het leven van de zielen is. Deze twee stralen kwamen uit de diepten van mijn tedere barmhartigheid toen mijn hart dat folterende pijn had geleden op het kruis door een speer geopend werd. Deze stralen beschermen de zielen voor de toorn van mijn Vader. Gelukkig is diegene die onder hun bescherming zal wonen, want de rechtvaardige hand van God zal geen macht over hem hebben”. De boodschap die ze bij deze verschijning als opdracht kreeg luidt als volgt: “Schilder een afbeelding die overeenkomt met het voorbeeld dat je ziet, met het onderschrift: ‘Jezus, ik vertrouw op U’. Ik wil dat deze afbeelding vereerd wordt, eerst in jouw kapel en daarna over de hele wereld. Ik beloof je dat de ziel die deze afbeelding zal vereren, niet verloren zal gaan.”

onze oren! Of juist, ze vibreren na in ons hart: *“Waarom zoeken jullie de Levende onder de doden? Hij is niet hier! Hij is verrezen!”* (Luc. 24, 5)

Zeker, de steen was van voor het graf weggerold!

Maar, wat suggereert ons dat? Dat het graf leeg is? Misschien eerder, dat het graf **open** is, **toegankelijk** voor elke gelovige, zelfs voor elke mens van goede wil! In elk geval gaf Petrus het voorbeeld. Hij ging het graf binnen en na hem de jongste van de apostelen, Johannes! Hij liet immers Petrus voor- gaan! Als overtuigd gelovige schuif ik dan ook naar voor: **Leeg** is verleden! **Open** is toekomst! Ook al lijkt de dood van Jezus het definitieve einde. Wij weten beter! Voor hen die geloven be- tekent Jezus' dood een nieuw begin!

Geen steen kan dit leven in overvloed begraven of tegenhouden! Ik keer ter bevestiging nog even terug naar Lucas en naar de engel.

Wat zei die ook weer? Ik vertel het jullie wat om- standiger : *“Wie komen jullie hier zoeken? Wie? Een dode of een levende? Kennen jullie de schrift niet? Hij heeft het jullie nochtans voorgezegd! Hij die door de handen van zondaars gekruisigd werd – elke generatie opnieuw – Hij is verrezen! Wij verkondigen jullie een blijde boodschap:*

De Heer leeft!! *Op de derde dag is Hij uit de dode opgestaan!”* Opgetogen en vol vreugde gingen ze het aan de apostelen vertellen.

Was dat vrouwenpraat? De apostelen geloofden er geen sikkepit van! Toch – zo staat in het evangelie – liep Petrus ‘ijlings’ naar het graf. Hij wilde het met zijn eigen ogen zien! Misschien vermoedde Petrus het wel van Jezus, maar hij durfde het niet ver- hopen! Het zou nog een tijd- je duren en een hele reeks Paasverschijningen, alvorens hij en zijn medeleerlingen het zouden doorhebben. De Heilige Geest zal dan ook met Pinksteren

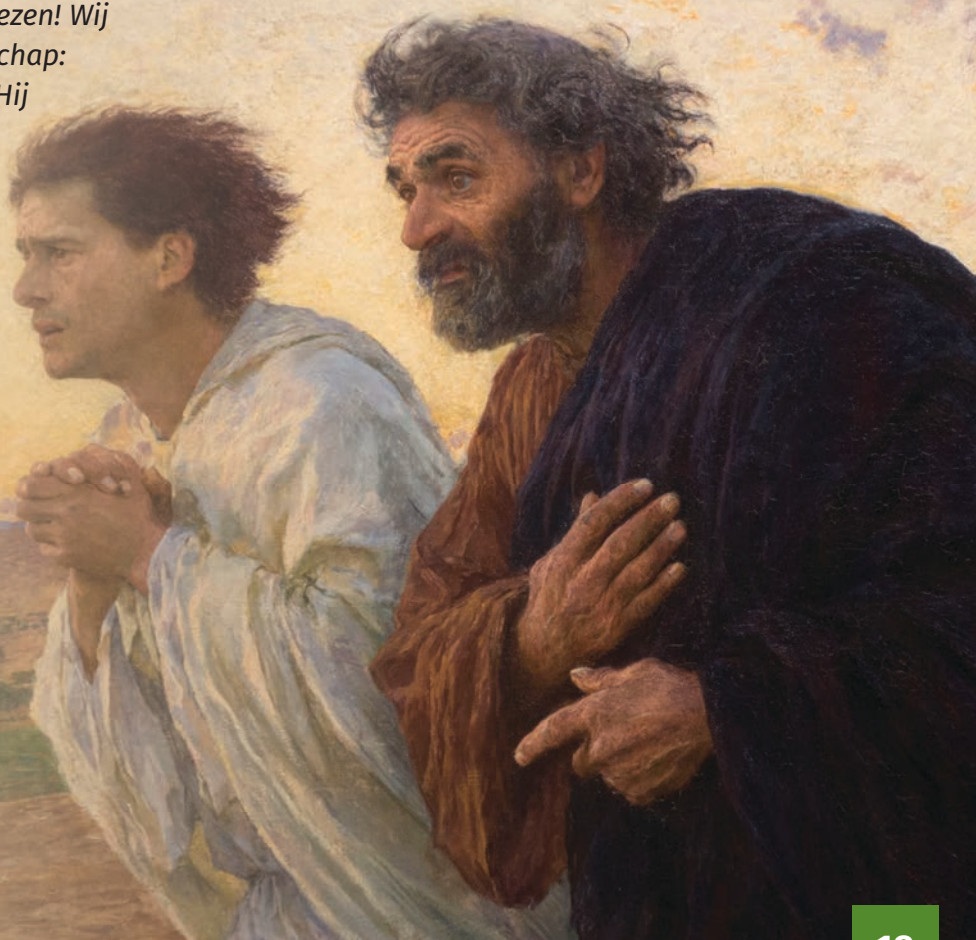
nog Zijn werk hebben! Hij zal hen nog een flinke duw in de rug dienen te geven!

Maar het moet gezegd: diezelfde wankele en aarzelende leerlingen van Jezus zullen toch maar de moed opbrengen – vaak betaald met hun eigen leven– om de **Paasboodschap** en het **Verrijzenisgeloof** door te geven, generatie na ge- neratie! Als zij het ons niet hadden voorgedaan, waar zouden wij dan nu staan?

Ik wou me bij hen aansluiten om op mijn beurt ook jullie op te roepen om meer dan ooit in deze tijd van secularisatie **getuigen** te zijn van dit hoopvol en zegenrijk gebeuren: De Heer leeft en wel mid- den onder ons! Samen met de gewijde schrijver van psalm 118 wil ik het dan ook uitzingen:

**“De Heer is waarlijk opgestaan!
Zoek Hem bij de doden niet,
maar zing met mij
het nieuwe lied.
De Heer is waarlijk opgestaan!
Voor ons is Hij verrezen!”**

Een zalig en een hartverwarmend
Paasfeest 2018!!!

DE LITURGIE van de PAASTIJD

Nele Uytterhoeven

Het hoogfeest van Pasen waarop we vieren dat Christus uit de dood is verrezen is het **hoogtepunt van het kerkelijk jaar**. Het feest wordt steeds op de eerste dag van de week, op zondag gevierd. Dit hoogtepunt voorafgegaan door de vastentijd en de Goede Week sluit het **paastriduüm** af waarin het heilig lijden van Christus wordt herdacht. Maar Pasen is ook het begin van de **paastijd**, die loopt van Paaszondag tot Pinksterzondag, 50 dagen later. De liturgische kleur is gedurende de gehele paastijd wit en op Pinksterzondag rood.

Elk van de acht dagen van de week na Pasen, het **paasoctaaf**, wordt gevierd als Hoogfeest van de Heer. Het is de week van de nieuw-gedoopten. Zij zijn overgegaan van dood naar leven, van de duisternis van de zonde naar het leven in de genade en het licht van Christus. De zondag die het octaaf afsluit wordt ook beloken pasen genoemd (beluiken = afsluiten). Het is ook de **zondag van de Goddelijke Barmhartigheid**. **Voorafgaand aan deze zondag (vanaf Goede Vrijdag), wordt op Radio Maria de noveen tot de Goddelijke Barmhartigheid gebeden.**

De schriftlezingen op de zondagen van de paastijd

De paastijd is de bevoorrechte liturgische tijd waarin de Kerk doorheen haar liturgie de kern van ons geloof doet weerklinken: **Jezus Christus is gestorven voor onze zonden** (1 Kor. 15, 3) **en op de derde dag opgewekt** "volgens de Schriften" (1 Kor. 15, 4). Op de zondagen van Pasen worden de eerste lezingen niet genomen uit het Oude Testament, maar uit de **Handelingen van de apostelen**.

We lezen over het begin van de Kerk, de prediking van de apostelen, de getuigenis van hun geloof in de verrezen Heer. Voor de tweede lezingen op de zondagen in de paastijd wordt er, in het **liturgisch jaar B** waarin we ons nu bevinden, voorgelezen uit de prachtige Eerste Johannesbrief. Deze tekst drukt de **diepe vreugde** uit **van het geloof en de hoop** die eigen is aan de paastijd.

Tot en met de derde zondag van Pasen spreken de lezingen uit het Evangelie over de **verschijningen van de verrezen Christus**. De vierde zondag van Pasen leest de Kerk over de **Goede Herder**. Op de vijfde, de zesde en de zevende zondag van Pasen worden er passages uit de **afscheidsrede** en **het gebed van de Heer na het laatste avondmaal** genomen.

Vanaf de vijfde zondag van Pasen verplaatst de dynamiek van de bijbellezingen zich van de viering van de verrijzenis van de Heer naar de voorbereiding op de **komst van de Heilige Geest** met Pinksteren.

Op de veertigste dag na Pasen vieren we het **Hoogfeest van Ons-Heer-Hemelvaart** (Hand 1: 3). Deze plechtigheid richt onze aandacht op Christus die voor de ogen van zijn leerlingen in glorie opgevaren is ten Hemel en voortaan gezeten is in de rechterhand van de Vader.

Tijdens de dagen na Hemelvaart tot aan de zaterdag voor Pinksteren bereidt de Kerk zich voor op de komst van de Heilige Geest. De heilige vijftig dagen van de paastijd eindigen op **Pinksterzondag**, waarop we de uitstorting van de Heilige Geest over de apostelen, de geboorte van de Kerk en het begin van de verkondiging voor alle volkeren vieren.

Dit jaar vieren we bovendien Maria-Boodschap uitzonderlijk tijdens de paastijd. Normaal valt dit feest op 25 maart, maar gezien deze datum dit jaar samenvalt met Palmzondag wordt het feest dit jaar gevierd **op 9 april**, de maandag na Beloken Pasen.

MARIATHON
om de opstart van
RADIO MARIA
in **INDIA**
mogelijk te maken

2-3-4 MEI

- Elke dag 'Live Radio' van 6u30 tot 22u30 met getuigenissen vanuit de wereldfamilie van Radio Maria, speciale interviews en muzikale intermezzo's
- Elke dag 'Stille Aanbedding van het H. Sacrament' van 6u30 tot 21u30 (vrijdag tot 17 u)
- Voor elke weldoener wordt er een kaars aangestoken bij het Allerheiligste

Afsluitende lofprijzing

Bel ons:
016 41 47 47
en stort uw bijdrage op
BE49 7333 7333 7771

in samenzang met **Lars Gerfen**
op **vrijdag 4 mei** in de gebouwen
van Radio Maria, Sint Reneldisplein 23,
3001 Egenhoven **om 20 u.**
(Vrije toegang)

— Jim Caviezel — acteur en apostel van Christus!

Tijdens de vastentijd heeft u in het programma 'Kathovisie' de film 'The Passion of the Christ' kunnen volgen. Deze film toont op een zeer aangrijpende manier het lijden en sterven van Jezus Christus en was een groot succes toen hij uitkwam in februari 2004! De man die de rol van Jezus op zich nam was de Amerikaanse acteur Jim Caviezel. Niet alleen de manier waarop hij deze rol speelde, maar ook de manier waarop hij het zelf beleefde is bijzonder indrukwekkend. In de nieuwe film 'Paul, apostle of Christ' vertolkt hij de heilige Lucas.

Marianne Hubin

Wie is Jim Caviezel?

Jim werd geboren op 26 september 1968 in Mount Vernon, Washington. Hij heeft één broer en drie zussen. Hij groeide op in een hecht katholiek gezin. In 1996 trouwde hij met Kerri Browitt. Hun wens was om een gezin te stichten, maar na de pijnlijke ervaring van enkele miskramen bleek dit onmogelijk. Ze overwogen om een kind te adopteren. In een interview vertelt Jim: 'Ik heb altijd eigen kinderen gewild, dus heb ik nooit adoptie overwogen. Ik dacht dat ik nooit evenveel van een geadopteerd kind zou kunnen houden als van een eigen kind'. Uit de onmogelijkheid om eigen kinderen te hebben groeide een speciale roeping. Jim vertelt verder: 'Ik was doodsbang om een kind met speciale behoeften te adopteren en toch was dit juist Gods wil voor ons. Toen we voor het eerst ons zootje Bo zagen, die een zichtbare hersentumor had, zag ik iets

in zijn ogen. Ik bleef maar een innerlijke stem horen die zei: 'wil je van mij houden?' En ik antwoordde 'ja, ik zal van je houden'. Na de adoptie van hun zoon Bo, in 2007, adopteerde ze ook een chinees meisje, Lyn, die ook een hersentumor had. Jim vertelt in het interview: 'Ja, ik zag wel dat haar hoofd misvormd was, maar mijn hart zag dat niet. Ik dacht enkel 'God wat is ze mooi'. En ze maken mij mooi, ze

geven mij de wens om een betere man te zijn.' Later adopteerde ze nog een derde kindje, David.

Jim en zijn vrouw vertellen dat er ook zeer moeilijke tijden zijn geweest, maar ze vinden dat de adopties een zegen van God zijn! 'Het is een keuze', zegt Jim, 'ik hoop dat vele mensen kunnen beseffen dat het zo prachtig is om van kinderen te houden die biologisch niet je eigen kinderen zijn. Toch is het dezelfde liefde als liefde voor een eigen kind!' Jim getuigt dat mensen vaak tegen hem zeggen dat gehandicapte kinderen ongewild zijn. 'Waarom ongewild? Ik heb zo'n twee kinderen' antwoordt hij dan. 'Het feit dat ze misschien ongewild zijn maakt ze niet minder menselijk (...) elke ochtend word ik wakker en dank ik de Heer voor onze kinderen!'

The Passion of the Christ

Vele onder jullie hebben waarschijnlijk deze succesvolle film – door vele christelijke gemeenschappen bestempeld als de grootste film ooit uit Hollywood – reeds gezien of er toch over horen spreken.

Tijdens de opnames van de film zijn er veel merkwaardige dingen gebeurd. Jim Caviezel getuigt hierover in verschillende interviews. Tijdens de opnames van de geseling, ging het bijvoorbeeld even mis. De acteurs die de beulen spelen slaan niet echt op Jim, maar op een ijzeren plaat. Toch moet er ergens iets fout gebeurd zijn want plots werd Jim deels geraakt: een wonde van 35cm aan zijn zijde! Hij viel meteen op de grond, de klap was zo hard. Wanneer de presentator van het

interview aan Jim vraagt hoe hij zich voelde tijdens de scène van de geseling (waar de acteurs die de soldaten spelen hem uitlachen, hem vernederen), vertelt hij het volgende: 'weet je, tijdens alle opnames dacht ik maar één ding: ik ben niet waardig de rol van Jezus te spelen. Ik dacht continu aan al mijn eigen zonden. Gedurende de volledige opnames bleef ik in een soort zone, ik bleef bidden en mediteren. In je personage blijven noemen ze dat. Maar ik had het nodig: zonder God kon ik dit niet aan'.

Wanneer de scène van de kruisiging werd opgenomen, werd Jim zeer ziek. Hij was onderkoeld, had een longontsteking opgelopen aan beide longen en was ondertussen al 20kg afgevallen.

Aan het einde van de opnames, terwijl Jim aan het kruis hing, was zijn lichaam letterlijk blauw van de onderkoeling. 'Geen make-up' zegt de acteur, 'ik zag gewoon blauw!' Zijn schouder ging constant uit de kom en hij kon niet goed ademen. De dokter die hem in de gaten hield, luisterde naar zijn hart met een stethoscoop en zei op een bepaald moment aan Mel Gibson, de regisseur, dat de situatie kritiek was, dat de acteur kon sterven. En toen dacht Jim: 'ik moet dit doordoen. Ik moet dit afwerken, voor Jezus. Ook al sterf ik, dan ga ik naar het huis van mijn

Klassiekuur

neemt u mee op een muzikale reis in tijd en ruimte. Het is een gave van een taal die ieder kan verstaan en beleven zonder beperking van taalgrenzen. Klassiekuur brengt een moment van **ontspanning, rust** en **plezier** en laat je graag het thema en de rode draad doorheen de uitzending zelf ontdekken. Klassiekuur is te beluisteren in rechtstreekse uitzending **iedere donderdag van 13u tot 14u15** op Radio Maria en in heruitzending op **vrijdag om 18u15** en **zondag om 20u**

Vader. De film kan zoveel mensen tot geloof brengen'. En terwijl ze doorgaan met de opnames, gebeurt er nog iets opmerkelijks: de bliksem sloeg in op het kruis. Jim Caviezel begreep niet wat er gebeurde, hij zag enkel de andere acteurs vreemd kijken en voelde iets raars aan zijn hoofd. Maar hij hoorde geen geluid: het was alsof hij in het hart van een storm was. En de andere acteurs zagen een licht rond het kruis en het haar van Jim dat in brand stond, aan de linker- en rechterkant van zijn hoofd. Na de opnames moest Jim een openhartoperatie ondergaan.

Jim vertelt dat hij de aanwezigheid van God voelde tijdens alle opnames, speciaal wanneer ze de kruisiging filmde. 'Ik zou mijn leven geven voor Jezus Christus' zegt hij.

Paul, apostle of Christ

Op 23 maart 2018 ging de film over de heilige Paulus in première, in de Verenigde Staten. Jim Caviezel speelt hier de rol van de heilige Lucas. Hij vertelt dat ook wij zoals de apostel Paulus en Lucas moeten zijn: getuigen van God in deze wereld!

De film vertelt het einde van het leven van de heilige Paulus. Paulus is gevangen in Rome, Keizer Nero heeft hem beschuldigd van het in brand steken van Rome. Het is een zware en donkere tijd voor de christenen, die vervolgd en vermoord worden. De gelovigen verliezen hun hoop en geloof, ze

moeten onderduiken anders worden ze afgeslacht. Maar Lucas komt naar Rome, voor Paulus. Paulus kan, in deze donkere tijden, een boodschap doorgeven aan de gelovigen, een boodschap van hoop, geloof, liefde en vergeving. En dus schrijft hij de brieven aan Efeziërs, Filippenzen, Colossenzen en aan Filemon, vanuit zijn cel.

Het belooft een prachtige film te worden! Het is wel nog niet bekend wanneer de film uitkomt in ons land.

Resurrection

In 2018 zal ook het vervolg van de film 'The Passion of the Christ' uitkomen, en ook hier zal Jim Caviezel de rol van Jezus op zich nemen. De film zal heten: 'Resurrection'.

In een interview met Mel Gibson, regisseur van de film, vraagt de interviewer hoe hij de verrijzenis, deze eenmalige gebeurtenis, op het witte doek gaat brengen? Volgens de man valt tussen de dood van Christus en de verrijzenis niet veel te zeggen. Mel Gibson antwoordt daarop: 'het is niet zomaar een eenmalig gebeuren, het is een verbazingwekkend gebeuren! En in die 3 dagen is er veel gebeurd. Jezus is neergedaald ter helle en dan verrezen. Misschien filmen we ook daarover.' Jim Caviezel zegt het volgende over 'Resurrection': 'Er zijn dingen die ik niet kan zeggen, dingen die het publiek zullen choqueren. Ik zal niet verklappen hoe de producer het gaat aanpakken. Wat ik

wel kan zeggen is dat de film de grootste film in de geschiedenis wordt, zo goed is hij!' Wij kijken er alvast naar uit!

**'Wees sterk, wees moedig,
wees heilig!'**

Jim Caviezel wordt vaak gevraagd om op katholieke scholen, universiteiten en andere kringen te komen getuigen. Ik zou graag nog even een boodschap meegeven die hij tijdens één van deze getuigenissen, begin maart 2018, gaf toen hij vertelde over de nieuwe film 'Paul, apostle of Christ': 'Omarm je kruis en ga naar je doel. Ik wil dat jullie in deze heidense wereld gaan, en zonder schaamte jullie geloof in het openbaar uitdrukken! De wereld heeft trotse strijders nodig die geanimeerd zijn door hun geloof. Strijders zoals de heilige Paulus, en de heilige Lucas, die hun leven en hun reputatie riskeerden'.

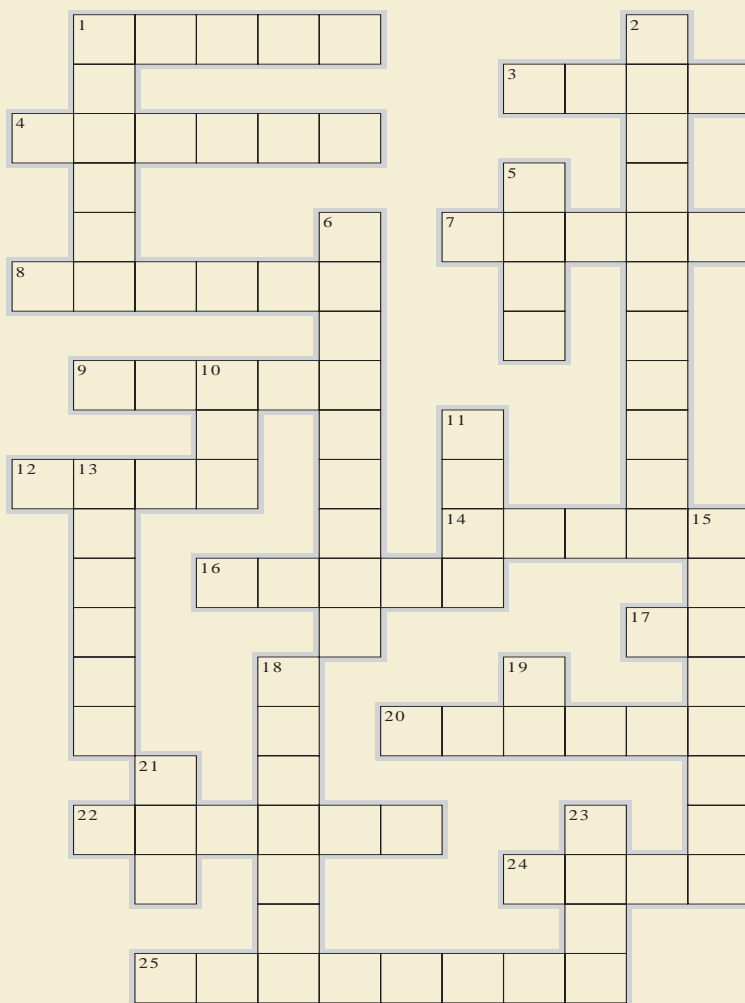
Jim vermaande de studenten om de achteruitgang te bestrijden door te bidden, te vasten, te mediteren over de Heilige Schrift en het Heilig Sacrament serieus te nemen. 'Het enige dat ons zal behoeden om net als de rest van de cultuur te worden', zegt Caviezel, 'is het beoefenen van ons geloof en de wijsheid van Christus'.

De acteur eindigde zijn getuigenis met deze woorden:

'Jullie zijn niet gemaakt om 'in de wereld te passen', mijn broers en zussen. Jullie zijn geboren om uit te blinken. Onderscheid jezelf van deze corrupte generatie. Wees heiligen. God zegene jullie.'

HORIZONTAAL

1. Liturgische kleur voor de tijd door het jaar
3. Liturgische kleur van de liefde, de martelaren, de H. Geest
4. Brood gebruikt tijdens de eucharistie
7. Gebed voor de wegzending
8. Rond schaalje waarop de H. Hostie ligt
9. Lofzang
12. Kort stukje uit de H. Schrift
14. Liturgisch instrument
16. Homilie
17. Oude muzieknoot
20. Persoon die instaat voor de zorg van de liturgische gewaden en voorwerpen
22. Voorlezer tijdens de eucharistie
24. Lang, wit gewaad voor alle dienaren in de mis
25. Geldinzameling

VERTICAAL

1. Eer aan God
2. Heiliging van het brood en de wijn door de instellingswoorden
5. Beker voor de viering van de eucharistie
6. Gebed des Heren
10. Eucharistieviering
11. Groot bronzen instrument dat luid klinkt als er op geslagen wordt
13. Uittocht
15. Het geheel van voorgeschreven gebeden, ceremoniën en handelingen die een eredienst uitmaken
18. Ingangruimte van de kerk
19. Wat overblijft na verbranding
21. Maakt rinkelend geluid tijdens consecratie
23. Vette vloeistof gebruikt bij doopsel, vormsel, ...

(Oplossing in volgend nummer van Porta Fidei)

REGINA CAELI

KONINGIN DES HEMELS, VERHEUG U ! ALLELUJA.

Omdat Hij, die gij waardig geweest zijt te dragen, alleluja,
Verrezen is, zoals Hij gezegd heeft, alleluja,
Bid God voor ons, alleluia.

Verheug en verblijd u, Maagd Maria, alleluja
Want de Heer is waarlijk verrezen, alleluja

Laat ons bidden. God, die U gewaardigd hebt door de verrijzenis van uw Zoon
onze Heer Jezus Christus, de wereld te verblijden; geef ons, vragen wij, door zijn Moeder
de Maagd Maria, de vreugden van het eeuwig leven te verwerven.
Door dezelfde Christus onze Heer. Amen.

LIVE OPTREDEN

vrijdag

4 mei 2018

20 u

In de gebouwen
van Radio Maria
Sint-Renoldisplein 23
3001 Leuven
(Vrije toegang)

als afsluiter van de

**Mariathon
van
2-4 mei**

Lars Gerfen